

politiske Debat, der er ført her, da jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, der i saa Henseende ere fremsatte af mit Partis Ordfører. Heller ikke skal jeg fordybe mig i Finansloven, der jo er et Værk med mange Traade, som man ikke saa let kan rede ud fra hverandre. I Fjor under Finanslovbehandlingen henstillede jeg til den daværende Regering, om det ikke var paa Tide at fremkomme med et Forslag til en Omarbejdelse saavel af Statsregnskabet som af Finansloven saaledes, at det kunde komme til at foreligge mere klart for os, hvorledes Statshusholdningen bliver ført. Jeg glædede mig derfor ved forleden at høre det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), som Formand for Finanslovkommissionen, oplyse, at Kommissionen arbejdede med fuld Kraft paa at faa udarbejdet et Forslag til en saadan Omlægning af Finansloven. Det glædede mig ogsaa at høre det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som Ordfører for det store Parti her i Salen, udtale, at skønt vore Finanser vare slette, var der dog sociale Spørgsmaal, vi vare nødte til at løse, fordi man ikke kunde skyde dem til Side, og det ærede Medlem nævnedes i den Forbindelse en Lov, som mange andre Medlemmer under denne Debat have fremhævet, nemlig en Lov om Enker og faderløse Børn. Dette er en Lov, vi have trængt til længe, og jeg er overbevist om, at naar en saadan Lov bliver vedtagen, vil den virke til at gøre adskillige Mennesker, som under vore nuværende Forhold maa vandre i Tugthuset og ligge Samfundet til Last, til gode og nyttige Samfundsborgere. Jeg hilser derfor denne Udtalelse med Glæde og haaber, at de forskellige Partier, naar det Forslag, som mit Parti har indbragt, kommer til Behandling, ville slutte sig sammen derom, saa at vi mulig allerede i denne Samling kunne faa en Lov i den Retning vedtaget.

Der var derimod en anden Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg ikke kan hilse med Glæde, nemlig den, at en saadan Lov burde bygges paa Princippet: Hjælp til Selvhjælp. Jeg tror, man ikke skal bygge den paa det Grundlag. Heller ikke er jeg glad ved at høre de Rygter, der gaa om, at en saadan Lov skulde være med til at trække en Brændevinsskat i Land, og jeg haaber, at det ikke vil ske. Imidlertid er det en overordentlig vigtig Sag, og jeg haaber derfor, at de forskellige Partier maa kunne samle sig om det Forslag, som vel om kort Tid vil komme til Behandling her i

Tinget, saaledes at vi blive i Stand til at løse dette Spørgsmaal.

Jeg vil ikke undlade at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (N. C. Rasmussen), som talte her i Aftes i Slutningen af Mødet. Han endte sin Tale i Aftes med at lyse efter den Kommission, der er nedsat angaaende Alderdomsforsørgelsen. Han mente, det var rart, om den Sag snart kom frem, saa vi kunde faa en Lov hvilende paa Princippet: Hjælp til Selvhjælp, da den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov demoraliserede Befolkningen. Jeg skal ikke nægte, at da jeg hørte disse Udtalelser, saa jeg hen paa det ærede Medlem og tænkte, om det virkelig var hans ramme Alvor. Han saa alvorlig og meget streng ud. Jeg tror nu ikke, at den eksisterende Lov har virket demoraliserende, og det ærede Medlem kom ogsaa til det Resultat, anden Gang han havde Ordet i en kort Bemærkning, at det, han tænkte paa, var en enkelt Hændelse. Men fordi det kan indtræffe, at et enkelt Menneske misbruger Loven, hvorfor skal det saa gaa ud over alle andre. Skal man derfor lægge en Skat paa en hel Masse Mennesker. Der ofres meget af de paagældende Mennesker, de maa jo ikke have nydt Fattighjælp og skulle være fyldt 60 Aar. Jeg har i en Aarrække haft med kommunale Sager at gøre og har høstet mange Erfaringer der, jeg kender mange Mennesker, der bogstavelig have sultet sig og sat alt ud, hvad de havde, blot for ikke at komme ind under Fattigvæsenet. Allerede disse store Opofrelser synes mig at være nok til, at man ikke bør lægge nye Skatter paa dem. Og denne Selvhjælp bliver jo faktisk en Skat.

Den arbejdende Klasse, ja, vi alle spise ikke et Stykke Brød, drikke ikke en Taar Øl eller en Kop Kaffe uden at ofre til Staten. Alle indirekte Skatter komme ind ved vort Køb af Føde og Klæder, det er derfra, Pengene tages til Alderdomsforsørgelsen, og hvor mange af dem, der nyde Alderdomsunderstøttelse, faa mere for deres Arbejde, end at de netop kunne brødføde sig og deres Familie? Det staar som et Minde for mig, at den Gang Alderdomsloven blev vedtagen, vedtog man ogsaa en Ølskattelov. Skulde den ikke være med til at sætte Samfundet i Stand til at bære nogle af de Byrder, som vilde falde paa Staten? Og der kommer ogsaa derved 6—7 Mill. Kr. ind om Aaret. Den Lov om Alderdomsforsørgelse er god, som den er, det vil